

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

3.1 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย ของผู้มีประสิทธิผลสูง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ 7 อุปนิสัยของผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งจะศึกษาในกลุ่มของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษา ณ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจสำหรับผู้บริหารจังหวัดเชียงใหม่ หลักสูตรบัญชี หลักสูตรการจัดการอุตสาหกรรม และหลักสูตรการตลาด โดยเป็นการศึกษาความแตกต่างของ เพศ อายุ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาคือ พื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ต้องเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ประสานพลัง และอุปนิสัยที่ 7 กลับเลื่อยให้คม

3.2 ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษา ณ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รหัส 49 และ 50 ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 637 ราย ประกอบด้วย

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา	ปีการศึกษา 2549 (คน)	ปีการศึกษา 2550 (คน)
บริหารธุรกิจ	108	103
บริหารธุรกิจสำหรับผู้บริหาร จังหวัดเชียงใหม่	53	58
บัญชี	62	62
การจัดการอุตสาหกรรมเกษตร	45	53
การตลาด	47	46
รวม	315	322

เหตุผลของการเลือกศึกษานักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2549 และ 2550 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนื่องจากนักศึกษาศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา เป็นกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน และเป็นกลุ่มที่เป็นเจ้าของกิจการ ซึ่งถือว่ากลุ่มนี้มีระดับหน้าที่การทำงานที่ดีในองค์กร และมีโอกาสเติบโตเป็นผู้บริหารขององค์กร โดยที่นักศึกษาศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ได้ถูกคัดสรรและผ่านทดสอบจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะบริหารธุรกิจมาเป็นอย่างดีแล้ว จึงถือว่าเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการทำงานและผู้ที่มิวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า มีความเป็นผู้นำ อีกทั้งยังต้องมีความรับผิดชอบที่สูงทั้งในด้านการงานและครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่มีวุฒิภาวะพร้อมที่จะเป็นผู้นำในอนาคต ดังนั้นผู้ที่ก้าวสู่ผู้นำในอนาคตก็ควรจะมีอุปนิสัย 7 ประการเพื่อเป็นบุคคลที่มีประสิทธิผลยิ่งในองค์กร ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าในองค์กรต่อไป

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ ตัวแปรข้อมูลทั่วไป ตัวแปรส่วนของพื้นฐานทางอารมณ์ และความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ ตัวแปรที่วัดระดับอุปนิสัย 7 ประการ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ตัวแปรข้อมูลทั่วไป ได้แก่

เพศ

สถานภาพ

อายุ

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา

อาชีพ

ตัวแปรด้านพื้นฐานทางอารมณ์ประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ฉันสุภาพ แสดงความมีน้ำใจและรักษาคำพูดต่อผู้อื่น

ฉันรักษาและซื่อสัตย์กับสัญญาข้อตกลง

ฉันไม่พูดถึงข้อด้อยและด้านลบของผู้อื่น ถ้าการกระทำนั้นไม่ได้ถูก
แสดงออกให้เห็น

ตัวแปรความสมดุลของการดำเนินชีวิตประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ฉันสามารถดำรงชีวิตให้เหมาะสมได้ทั้งกับตัวเอง ครอบครัว เพื่อนฝูง และ
กับสังคมโดยรวม

เมื่อฉันได้รับมอบหมายมาฉันจะระมัดระวังและตระหนักถึงความสำคัญ
และวัตถุประสงค์ของงานที่ฉันทำ

ฉันทุ่มเททำงานหนักด้วยความขยันขันแข็ง แต่ฉันก็ไม่รู้สึกเครียดกับงาน
นั้นๆ

ตัวแปรการวัดระดับอุปนิสัย 7 ประการ

อุปนิสัยที่ 1 ประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ฉันเลือกที่จะดำเนินชีวิตด้วยตัวของตัวเอง

ฉันให้ความสำคัญของสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ทำในสิ่งที่ไม่เห็นความสามารถ
ของฉัน

ฉันสามารถควบคุมอารมณ์และการปฏิบัติตนของตนเองโดยไม่ตำหนิ
กล่าวโทษต่อผู้อื่น หรือเหตุการณ์ใดๆ

อุปนิสัยที่ 2 ประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จในชีวิต

ฉันเตรียมพร้อมและจัดการการทำงานในทางที่จะลดวิกฤตของงาน

ฉันเริ่มต้นในแต่ละงานด้วยแผนงานที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุถึงผลสำเร็จ

อุปนิสัยที่ 3 ประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ฉันบริหารจัดการตัวเองให้ทำงานได้ตามแผนงาน (โดยไม่ทำให้งานนั้น

ล่าช้า เสียเวลา และอื่นๆ)

ฉันไม่พลาดกิจกรรมสำคัญในชีวิตถึงแม้ว่าจะเป็นวันที่ฉันมีกิจกรรม

มากมายในแต่ละวัน

สิ่งที่ฉันทำทุกวัน เป็นสิ่งที่มีความหมาย และช่วยให้อันไปถึงจุดหมายของ
ชีวิต

อุปนิสัยที่ 4 ประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ฉันให้ความสำคัญในความสำเร็จของผู้อื่นเทียบเท่ากับของตนเอง

ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

เมื่อมีปัญหาขัดแย้งฉันจะพยายามแก้ปัญหาเพื่อให้ทุกฝ่ายได้ผลประโยชน์มากที่สุด

อุปนิสัยที่ 5 ประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ฉันรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นได้ดี

ฉันพยายามเข้าใจในทัศนคติของผู้อื่น

ฉันรับฟัง และพยายามเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นแสดงให้เห็น โดยไม่ได้ยึดถือความคิดของตนเองเป็นหลัก

อุปนิสัยที่ 6 ประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ฉันเห็นคุณค่า และค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น

ฉันพยายามค้นหาความคิดที่ดี และสิ่งใหม่ๆ เพื่อสร้างสรรค์ผลลัพธ์ที่ดี

ฉันกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงออกในความคิดของเขาเอง

อุปนิสัยที่ 7 ประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ฉันดูแลสุขภาพของฉันให้ดีและแข็งแรงอยู่เสมอ

ฉันพยายามสร้าง และพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น

ฉันใช้เวลาที่จะหาความหมายและความสนุกสนานให้กับชีวิต

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 จัดเตรียมแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาเป็นชุดสำหรับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.2 ผู้ศึกษาอธิบายและทำความเข้าใจกับกลุ่มตัวอย่างทุกคนรวมถึงผู้จัดการและ

โหราจารย์ทั้ง 3 ท่าน เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีการทำแบบสอบถามอย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีเก็บรวบรวมแบบสอบถาม

จากนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษารหัส 49 และ รหัส 50

3.4.3 รับแบบสอบถามที่ตอบแล้วตามวันเวลาที่กำหนดไว้ ตรวจสอบจำนวนและ

ความครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในเบื้องต้น

1) **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษา หลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมด 637 ราย โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 คือ ข้อมูลพื้นฐานทางอารมณ์ และส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับแบบวัดอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง

2) **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** โดยการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือที่เกี่ยวกับอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งเป็นเล่มที่แปลมาจากต้นฉบับจริง เพื่อช่วยให้การอ่านง่ายและเร็วขึ้น แต่ยังคงซึ่งเนื้อหาของต้นฉบับเดิมของ Stephen R. Covey วารสาร เช่น วารสารข้าราชการ เกี่ยวกับเรื่องนิสัยที่ควรฝึก 7 ประการ วารสารชีวิต สิ่งพิมพ์ มงคลชีวิตที่มีการเอาอุปนิสัย 7 ประการให้เข้ากับหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า และค้นคว้าข้อมูลผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต เช่น ผู้จัดการออนไลน์ (26 กันยายน 2548 10.49น.) ซึ่งเขียนเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลเป็นต้น

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ คือ แบบสอบถามอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของ Stephen R. Covey (1989) โดยจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ สถานภาพ อายุ การทำงาน และหลักสูตรที่ศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานทางอารมณ์ และความสมดุลของการดำเนินชีวิต ประกอบด้วยจำนวนคำถามจำนวน 6 ข้อ

พื้นฐานทางอารมณ์ จำนวน 3 ข้อ

ความสมดุลของการดำเนินชีวิต จำนวน 3 ข้อ

ผู้ศึกษาได้กำหนดลักษณะคำตอบเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ และได้กำหนดเกณฑ์

การแปลผลตามระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เท่ากับ 1 คะแนน

ไม่เห็นด้วย เท่ากับ 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ เท่ากับ 3 คะแนน

เห็นด้วย เท่ากับ 4 คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เท่ากับ 5 คะแนน

การวัดพื้นฐานทางอารมณ์และความสมดุลของการดำเนินชีวิตนี้ อ้างอิงจากแบบสอบถามของ Stephen R. Covey (1989) ผู้ศึกษาได้ปรับค่าการประเมินเป็น 5 ระดับ เนื่องจากการประเมินค่าในหลายๆระดับจะประเมินค่าค่อนข้างยาก เพราะระดับอารมณ์นั้นเป็นแบบต่อเนื่อง ดังนั้นควรใช้ระดับการวัดให้น้อยที่สุด ซึ่งถ้ายิ่งระดับการวัดมากก็จะแยกไม่ได้ จึงควรใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert Scale, 1932) ในการแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบวัดอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง แบบวัดนี้ผู้ศึกษาได้นำมาจากทฤษฎีอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของ Stephen R. Covey (1989) โดยข้อคำถามจะเป็นการประเมินตนเองในแง่การมีอุปนิสัย ทั้ง 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ

อุปนิสัยที่ 1 ต้องเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ / ชนะ	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้คนอื่นเข้าใจเรา	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 6 ประสานพลัง	จำนวน 3 ข้อ
อุปนิสัยที่ 7 ลับแล้อยให้คม	จำนวน 3 ข้อ

ผู้ศึกษาได้กำหนดลักษณะคำตอบเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ และได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลตามระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ 1 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ 3 คะแนน
เห็นด้วย	เท่ากับ 4 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ 5 คะแนน

ซึ่งผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ในทฤษฎีดังกล่าวได้กล่าวไว้ในแต่ละอุปนิสัยผู้ตอบแบบสอบถามมีอุปนิสัยในระดับไหน เท่าใด ซึ่งจะใช้ มาตรวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert Scale, 1932) แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดเมื่อได้ตรวจสอบความเรียบร้อยและความสมบูรณ์แล้ว จะนำมาจัดระบบข้อมูล และจะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งวิธีการทางสถิติที่ใช้ประกอบด้วยค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และ ค่าเฉลี่ย (Mean) ในการวิเคราะห์ข้อมูล อุปนิสัย 7 ประการ พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สำหรับการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปในการศึกษาจะมีการนำข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ไปศึกษาและวิเคราะห์ทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ Correlation รวมถึงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability Test)

ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของ ลิกเคอร์ต (Likert Scale, 1932) ลักษณะคำถามประกอบด้วย การวัดระดับพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และวัดระดับอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง โดยในแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

เกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อระดับคุณภาพชีวิตและความผูกพันต่อองค์กร แบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งได้มาจากการคำนวณช่วงคะแนนจากสูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2543: 29) ดังนี้

$$\text{ช่วงความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ซึ่งแทนค่าได้เท่ากับ } \frac{5-1}{5} = 0.80$$

ดังนั้น สามารถแบ่งช่วงระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นการประเมินลักษณะส่วนบุคคลและพฤติกรรมในการทำงาน ได้ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งโดยมีคุณลักษณะอุปนิสัยในระดับน้อยที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วยโดยมีคุณลักษณะอุปนิสัยในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง เห็นด้วยบางครั้งโดยมีคุณลักษณะอุปนิสัยในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง เห็นด้วยโดยมีคุณลักษณะอุปนิสัยในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งโดยมีคุณลักษณะอุปนิสัยในระดับมากที่สุด

โดยนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต การแปลความหมายระดับค่าเฉลี่ยจะยึดหลักเกณฑ์ในการจัดความรู้สึกระหว่างนี้

ค่าเฉลี่ย	จัดอยู่ในระดับ	การแปลผล
4.21 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีคุณลักษณะอุปนิสัยมากที่สุด
3.41 – 4.20	เห็นด้วย	มีคุณลักษณะอุปนิสัยมาก
2.61 – 3.40	ไม่แน่ใจ	มีคุณลักษณะอุปนิสัยปานกลาง
1.81 – 2.60	ไม่เห็นด้วย	มีคุณลักษณะอุปนิสัยน้อย
1.00 – 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีคุณลักษณะอุปนิสัยน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตาราง 2 แสดงวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล*	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ หลักสูตรบัณฑิตศึกษา	ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิตและอุปนิสัย 7 ประการ กับ เพศ อายุ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา	การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร (Multivariate Analysis of Variance : MANOVA)

หมายเหตุ : *รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในบทที่ 4 และ 5

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) วิธีการทางสถิติที่ใช้มีดังนี้

1. สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการสรุปลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง อาทิเช่น เพศ อายุ อาชีพ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา เป็นต้น
2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร (Multivariate Analysis of Variance : MANOVA) เป็นการทดสอบความแตกต่างและค้นหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรตามหลายตัวที่สนใจซึ่งได้แก่อุปนิสัยทั้ง 7 ประการ กับเพศ อายุ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

การวัดความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability Test)

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทดสอบหาความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวัดค่า Cronbach 'Alpha สำหรับการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

โดยได้ค่า $\text{Alpha} = 0.8895$ ซึ่งมีระดับความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามที่ใช้ในการประเมินลักษณะส่วนบุคคลและพฤติกรรมในการทำงานอยู่ในระดับ ดีมาก (George and Mallery, Paul, 2006: 231)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved